

[Justitsministeren.]

har ladet noget som helst Middel ubenyttet for at komme Særdomstolene til Livs. Derfor mener jeg i og for sig, det ærede Medlem Hr. Rytter maa kunne slaa sig nogenlunde til Taals med det udmærkede Resultat, han som Landstingsmand og Medlem af Partiet Venstre har været med til at hidføre, og med det Arbejde, han har udøvet for at holde mig paa Dydens Vej, hvilket Arbejde altsaa er lykkedes. Jeg mener saaledes ikke, det ærede Medlem kan sige, at hans Virken i denne Sag har været forgæves, eller at han ikke har haft nogen Del i Lovforslagets endelige Udformning. I øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem i, at det er et meget sent Tidspunkt.

Til det ærede Medlem Hr. Lannung vil jeg kun bemærke, at det ikke er muligt i Øjeblikket at sige, hvilke Kategorier af Forbrydere det bliver, som vi kommer til at dømme efter denne Lov. Det afgøres i London, hvor der føres forskellige Forhandlinger derom, og det vil, efterhaanden som man naar til en Karakterisering af de forskellige Krigsforbryderes Handlinger der, hvor de i Øjeblikket behandles, vise sig, om de skal udleveres til Danmark eller de skal dømmes i Tyskland eller andre Steder.

Jeg takker, som sagt, for velvillig Behandling og haaber, Lovforslaget vil blive vedtaget her i Dag.

Rytter: Jeg takker den højtærede Minister for de elskværdige Udtalelser, han kom med. Jeg vil dog henstille til den højtærede Minister, at han ikke slaar sig til Taals med, at Landstinget har tilstrækkelig Indflydelse i Folketinget til altid at kunne gøre sine Synspunkter gældende. Hvis dette Justitsministerens Ræsonnement var rigtigt, vilde det konsekvent medføre, at vi fik Lovforslagene herover meget sent. Der er noget, der tyder paa, at Ministeren godt kunde have skyndt sig noget mere i dette Tilfælde, da Udvalgsbetænkningen jo forelaa allerede den 18. Marts.

Maa jeg i øvrigt angaaende Ministerens Udtalelse om min Virksomhed sige, at jeg tror, den højtærede Minister maa tage fejl. Jeg har ikke anvendt 2 Minutter paa at overtale nogen som helst i Folketinget. Man kom og meddelte mig, hvilket Resultat man var kommet til i Folketinget, og jeg sagde, at det glædede mig ganske umaadeligt. Derimod har jeg anvendt en hel Del Tid over for en anden Instans, nemlig over for den højtærede Justitsminister. Justitsministeren var saa elskværdig paa Forhaand at vise mig det sagkyndige Udvalgs

Udkast, idet han bad mig om at gøre nogle Kommentarer til det. Jeg gik det saa igennem, hvorefter jeg fik Audiens hos den højtærede Minister; jeg henstillede da meget kraftigt til Ministeren bl. a., at der blev Adgang til Appel, og det rettede den højtærede Minister sig efter, ligesom han ogsaa rettede sig efter mine Henstillinger paa et Par andre Punkter. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Særdomstole lagde jeg mig stærkt i Selen. Jeg brugte al min Overtalelsesevne, al den Kraft, jeg kunde, for at faa den højtærede Minister til at vende tilbage til sin Barndoms Tro, til sin principielle Tro i dette Spørgsmaal, men det lykkedes mig desværre ikke. Derfor modtog jeg med Glæde Meddelelsen fra Folketingsudvalget om, at man der havde været i Stand til det; men jeg har ikke søgt at paavirke en eneste derovre angaaende dette Spørgsmaal.

Justitsministeren (Elmquist): Jeg vil blot ganske kort sige til det ærede Medlem Hr. Rytter, at det slet ikke var min Hensigt ved de Udtalelser, jeg fremsatte, at bortforklare den store Betydning, det selvfølgelig har, at Landstinget faar Lovforslagene i god Tid, jeg sagde blot, at en lille Trøst i dette Tilfælde her var det, at Landstinget gennem dets Medlemmer har kunnet yde en Indsats i Partiernes Drøftelse af Spørgsmaalet. Det synes jeg ikke, man skal se helt bort fra. At jeg har tillagt og mener at maatte tillægge det ærede Medlem Hr. Rytter Æren for den Ændring, der er sket, og at dette er sket med Urette, beklager jeg meget; jeg troede virkelig, det ærede Medlem havde Æren derfor, men naar det ikke er Tilfældet, trækker jeg min Ros og Anerkendelse tilbage.

Rytter: Hvor utroligt det end lyder, er jeg af den Opfattelse, at Ændringen skyldes Folketingsmand Busch-Jensen. Da jeg hørte det, benægtede jeg det, da jeg ikke kunde tænke mig, at han, som er Fader til de berygtede..., de Særdomstole, vi omtaler her, vilde vende tilbage paa Dydens Vej med saa kraftige Argumenter som dem, der her kommer frem, Argumenter, der har en forbavsende Lighed med de Argumenter, jeg i sin Tid benyttede mod Hr. Busch Jensen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.